

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1148/2021
28.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радослава Петровића, Невенке Важић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 924/21 од 31.08.2021. године, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Ужицу Кж1 97/20 од 07.06.2021. године, у седници већа одржаној 28.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. бр. 924/21 од 31.08.2021. године, као **ОСНОВАН** и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 97/20 од 07.06.2021. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку, у корист окривљеног АА.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 97/20 од 07.06.2021. године, поводом жалбе окривљеног, а по службеној дужности, преиначена је само у погледу одлуке о кривичној санкцији, пресуда Основног суда у Ужицу К 150/21 од 19.04.2021. године којом је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, тако што је окривљени, због наведеног кривичног дела, осуђен на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, док је у преосталом делу жалба окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против правноснажне пресуде Вишег суда у Ужицу Кж1 97/20 од 07.06.2021. године, Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 924/21 од 31.08.2021. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а Кривичног законика, са предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду којом ће

усвојити поднети захтев за заштиту законитости и утврдити да је наведеном правноснажном пресудом, повређен закон у корист окривљеног АА.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости окривљеном АА, сходно члану 488. став 1. ЗКП, па је одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, на којој је размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву Републичког јавног тужиоца нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву истиче да је другостепени суд доношењем побијане пресуде учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, јер је одлуком о кривичној санкцији повредио закон у корист окривљеног.

Из образложења побијане пресуде произилази да је другостепени суд доносио побијану пресуду закључио да првостепени суд није дао адекватан значај, правилно утврђеним околностима из члана 54. Кривичног законика, због чега је преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, налазећи да ће се казном затвора у трајању од десет месеци постићи сврха кажњавања у смислу опште и специјалне превенције и да је иста примерена тежини дела.

Овакав закључак другостепеног суда, по оцени Врховног касационог суда, не може бити прихваћен, из следећих разлога:

Одредбом члана 55а Кривичног законика („Службени гласник РС“, број 35/2019 од 21.05.2019. године, са ступањем на снагу дана 01.12.2019. године) је прописано да за кривично дело учињено са умишљајем, за које је прописана казна затвора, суд ће изрећи казну изнад половине распона прописане казне, под следећим условима: тачка 1) ако је учинилац раније два пута осуђен за кривична дела учињена са умишљајем на затвор од најмање 1 годину; тачка 2) ако од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло 5 година.

Из списка предмета – извештаја из КЕ за окривљеног, произилази да је окривљени вишеструко осуђиван, поред осталих и због кривичних дела учињених са умишљајем на казну затвора од најмање једне године (и то четири пута), чиме је испуњен први од два кумулативно прописана у одредби члана 55а Кривичног законика. Из списка надаље произилази да је окривљени кривично дело које је предмет овог поступка, извршио дана 06.11.2020. године, док се налазио на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Ужицу К 572/19 од 14.05.2020. године, а да је дана 02.07.2019. године, последњи пут као учинилац кривичног дела отпуштен са издржавања казне изречене пресудом Основног суда у Ужицу К 568/18 од 14.12.2018. године, из чега произилази да у конкретном случају

није протекао рок од 5 година, прописан у тачки 2) одредбе члана 55а Кривичног законика.

Како другостепени суд, приликом одмеравања висине казне окривљеном, није применио одредбу члана 55а Кривичног законика, којом је предвиђен појам вишеструког поврата, иако су се стекли услови за примену ове одредбе, на шта се указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, то је Врховни касациони суд, поднети захтев Републичког јавног тужиоца, усвојио као основан и утврдио да је правноснажном пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 97/20 од 07.06.2021. године повређен закон из члана 439. тачка 3) ЗКП, у корист окривљеног АА, не дирајући у правноснажну одлуку против које је захтев за заштиту законитости поднет.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић